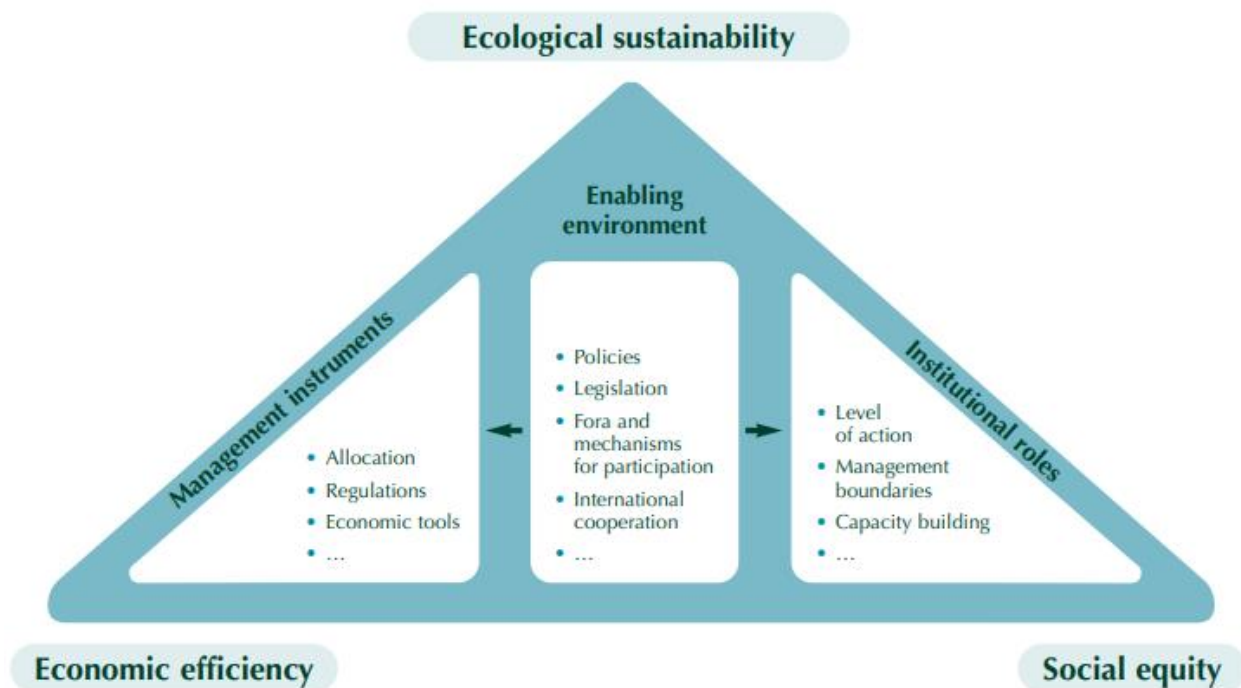

IWRM یک چارچوب طراحی شده برای بهبود مدیریت منابع آب براساس ۴ اصل کلیدی می باشد که در سال ۱۹۹۲ در کنفرانس آب دوبلین و اجلاس توسعه پایدار ریودوژانیر تصویب شد. در این اصول آمده است که:

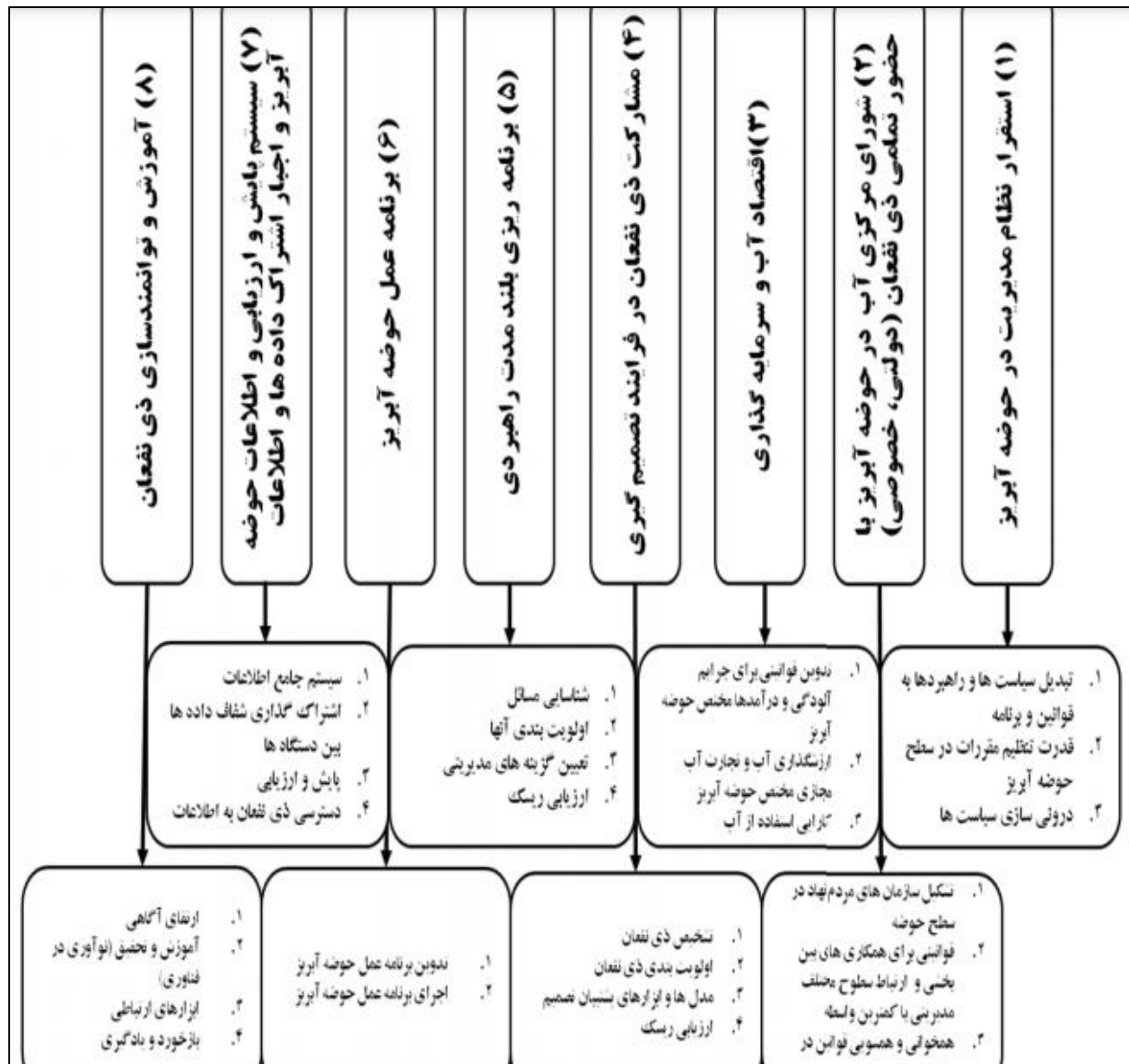
1. آب شیرین یک منبع ضروری محدود و آسیب پذیر برای حفظ حیات، توسعه و محیط زیست می باشد.
2. توسعه و مدیریت منابع آب، بایستی براساس یک رویکرد مشارکتی با حضور بهره برداران، طراحان و سیاست گذاران در تمام سطوح باشد.
3. زنان در ارائه، مدیریت و حفاظت از منابع آبی نقش مهمی ایفا می کنند.
4. آب دارای ارزش اقتصادی رقابتی است و باید به عنوان یک کالای اقتصادی شناخته شود.

بنابراین IWRM چارچوب وسیعی است که در آن تصمیم گیرندگان می توانند به طور مشترک درمورد اهداف مدیریت منابع آب تصمیم بگیرند و کاربرد ابزارهای مختلف را برای رسیدن به آن اهداف هماهنگ کنند. با توجه به اینکه هر کشوری از نظر تاریخی، شرایط اجتماعی - اقتصادی، زمینه های فرهنگی و سیاسی و ویژگی های زیست محیطی متفاوت است، هیچ طرح واحدی برای IWRM وجود ندارد و می تواند در مقیاس محلی برای حل مشکلات پیش رو به روز شود. به عنوان یک نتیجه کلی، اهداف IWRM در کشورها و مقیاس های مختلف بر مبنای اهمیت اثرات اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی فرق می کند

چارچوب کلی مدیریت یکپارچه منابع آب (Global water partnership, 2000)

چارچوب حقوقی استقرار مدیریت یکپارچه منابع آب حوضه های آبریز

چارچوب حقوقی استقرار مدیریت یکپارچه منابع آب در حوضه آبریز (کلانتری و همکاران، 1396)

